

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מונמצא וכו'
תיסח דבסוטה. עין
ברטנ"א מכות דף ת' ע"א
ד"ה התם מעניינא דקרא:

הנהגות הב"ח

(א) רח"ט ד"ה מונחא וכו' כפ' במהלך דערין גבי שדה אחוזה ומלך פרט וכו' ויחלל בקרוב. י"ב וי"ג להדי' בערבין אימא להדיא משום דהכא מעניינא דקרא ולכן דרשין אה"פ דלא כתיב בידו:

מוסף רש"י

וכולהו אליבא דר'
 עקיבא. ממתן קבלו
 (שבתות ד') יצא עד
 שאין לך אחרה. עס
 שפילא שמיט כל בקל
 ל'א עד אין לך אחיה
 משמר בחיבור ונאכא
 אחיו. דמחית עס המסור
 זה המסור. זכר עס עייש
 במסמחיהם. אחיו אחי
 במצות. כל מהו משפחה
 חיבת עד עד חיבת ד'
 דבר לה עד מהשא (שם)
 דבר הלמד מענינו. דבר
 אחי מדין, מדין מקדא
 שבתת עמין אין אחי ענין
 נמה מדבר, כל יא ילמוד
 משמין (תלמוד קט) דבר
 עס שאין מפרשי ד' נמה
 מדבר, כל ילמוד מה ענין
 מרשא עממח עד נמה
 ענין עממח עס (שם)

[illegible]

אגב: כעדים האחרונים של בן סורר ומורה. דתן לעי (דף
 47a) מתירין לו כפי ג' ומלקין אותו חור וקלקל נדון בשערים ושלשה
 מתירין לו אלו ואלו כפי הדיינין עדים ראשונים ומעידין
 עליו שאל תמיתנו כדן ושתה חלי לוג יג מנניה מלקין אותו
 כדמצי (דמס כה) ויסרו אותו דייני מלקות חור וקלקל נדון כ"ג למיתה
 ומורה חוקה כדן אחרונים שטעירו שחור וקלקל שחמור
 שטרען ולא אחרין שטעי דבר חור דלי לאו סהדותא דקמ
 על פי ראשונים שיה על ידיה חל לא שייכא האו דקמ

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

פו.

מונמצא בידו קא אמינא. * תימא דכסוטה פ' עגלה ערופה
(דף מה:) דרשנין כי יתאל חלל פרט למאי ופטרין
עיר שרובה עובדי כוכבים ו"ל דהתם כתיב באדמה והיו כמו בידו
דהכא ואכתי קשה דדרשנין כפ' בתרא דערסין (דף ל:) גבי כתי ערי

תני תנא קמיה דרב ששת א"ל אני שונה רבי שמעון אומר מאחוי עד שיצאינו מרשות אחוי ואת אמרת חייב "הני פטור מאי קשיא דילמא הא ר"ש הא רבנן לא ס"ד דאמר ר' יוחנן ^אסתם מתני' ר' מאיר סתם תוספתא ר' נחמיה ^בסתם ספרא רבי יהודה סתם ספרי ר"ש וכולור אליבא דר"ע: הגונב בנו: מאי טעמא דרבנן אמר אביי דאמר קרא ^אלא יצא פרט למצוי א"ל רב פפא לאביי אלא מעתה כי ימצא איש שוכב עם אשה בעולת בעל הכי נמי כי ימצא פרט למצוי כגון של בית פלוני דשכיחן גביהו הכי נמי דפטיר א"ל אנא ימונמצא בידו קאמינא אמר רבא הילכך דמו מיקרי דרדקי ומתנו רבנן כמצויין בידן דמו ופטירי: גנב מי שחציו וכו': ^אתן התם רבי יהודה אומר אין לעבדים ביושת ^אמאי טעמא דר' יהודה אמר קרא כי יצאו אנשים יחדיו איש ואחיו מי שיש לו אחות יצא עבד שאין לו אחות ורבנן אחוי הוא במצות והכא היכי דריש ר' יהודה סבר מאחוי לאפקי עבדים בני ישראל למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין מבני ישראל למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין הוי מיעוט אחר מיעוט ^אואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ורבנן מאחוי לאפקי עבדים לא משמע להו דהא אחוי הוא במצות בני ישראל מבני ישראל חד למעוטי עבד וחד למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין אמהרה לגונב נפש מנין רבי יאשיה אמר ^אמלא תגנוב רבי יוחנן אמר ^אמלא ימכרו ממכרת עבד ולא פליגי מר קא חשיב לאו דגניבה ומר קא חשיב לאו דמכירה ת"ר ^אלא תגנוב: בגונב נפשות הכתוב מדבר אתה אומר בגונב נפשות או אינו אלא בגונב ממון אמרת צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מעניינו במה הכתוב מדבר בגנפשות אף כאן בגנפשות תניא אידך ^אלא תגנובו בגונב ממון הכתוב מדבר אתה אומר בגונב ממון או אינו אלא בגונב נפשות אמרת צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן ^אדבר הלמד מעניינו במה הכתוב מדבר בממון אף כאן בממון איתרום עדי גניבה ועידי מכירה בגנפש שהוזמו חזקה אמר אין נהרגין רבי יוחנן אמר נהרגין חזקה דאמר כר"ע ^אדאמר ^אדבר ולא חצי דבר ורבי יוחנן אמר כרבנן דאמרי דבר ואפי' חצי דבר ומורה חזקה בעדים האחרונים של בן סורר ומורה שהוזמו שנהרגין מתוך שיכולים לומר הראשונים להלכות

נכור ואפילו מתקם כבוד: **מתוך** "שבועים ערים האשונים בו" אץ
 תשעם ואלו באחריות אלף במלך דעדי גניזה ראשונה לא געדי לערדי
 גניזה שנים מאחרתן מתבשרה (דעדי q. 97 ו) (שם) למורה רבי
 עקיבא בשנים אומרים קדש ושנים אומרים בעל אל"ג דעדי ביאה
 רבי לעדי קדושן (והאלף) והן לא רבי לעדי ביאה כולה דבר הוא:
 גניזה

לא מקטיל בטהדותא דהני אלא אמרין הואיל ויש עונש
א קמייחא צהני צחריחא והני צחריי כוליה דבר קא עבדי:
להלכותו

עין משפט
נר מצודה

לא א מיי פֿיט מהל' גניזה הלכה ג סמג
שם:
לב ב מיי שס הל' ה:
לג ג מיי שס הל' א:

תורה אור השלם

1. כי יוצא איש וגב נפש
מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומקרו ומת
הגב ההוא ובערת הרע
מקרבך;
דרים כז ז

2. כי יוצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל
ומתו גם שניהם האיש
השוכב עם האשה
והאשה ובערת הרע
מישראל;
דרים כח כז

3. וגב איש ומקרו
ונמצא בידו מות יומת:

שמות כא טז
4. כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקריבה אשת
האחד להציל את אישה
מיד מכהו תשלחה ידה
והחזיקה במבשרה:
דברים כה יא
5 לא תרצח לא תנאף
לא תגנב לא תענה
ברעך עד שקר:

שמות כ יב
6. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו
ממכרת עבד:

7. לא תגבנו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ויקרא יט יא

באיש לבד עון וזבל
חטאת בכל חטא אשר
יחטא על פי שני עדים או
על פי שלשה עדים יקום
הזכר: וזכרונם לברכה

10 5 5 137 77

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones